

vonnis

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Civiel recht
handelskamer

locatie Utrecht

zaaknummer / rolnummer: C/16/526142 / HA ZA 21-560

Vonnis van 29 juni 2022

in de zaak van

h.o.d.n. [REDACTED]
wonende te [REDACTED]
hierna: [REDACTED]
eiser,
advocaten mr. E.M.Y. Sørensen en mr. K.G. Kapel te Rotterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
DE STAFFING GROEP NEDERLAND B.V.,
mede h.o.d.n. **IT-Staffing Nederland**,
gevestigd te Nieuwegein,
hierna: IT-Staffing,
gedaagde,
advocaat mr. L.F. Nijenhuis te Tiel.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 26 mei 2021 met producties;
- de conclusie van antwoord met producties, tevens houdende een bevoegdheidsexceptie;
- de schriftelijke reactie van [REDACTED] (in persoon) op de bevoegdheidsexceptie;
- het incidenteel vonnis van 11 augustus 2021 van de kantonrechter, waarbij de zaak is verwezen naar de handelskamer van deze rechtbank;
- de akte eisvermeerdering en overlegging producties.

1.2. IT-Staffing heeft bezwaar gemaakt tegen de akte eisvermeerdering en overlegging producties. De rechtbank heeft partijen op 6 mei 2022 bericht dat dit bezwaar is afgewezen. Ten aanzien van de processtukken die [REDACTED] als nadere producties heeft overgelegd en die zien op een eerdere procedure tussen [REDACTED] en Volker Energy Solutions B.V., heeft de rechtbank erop gewezen dat deze buiten beschouwing zullen worden gelaten als [REDACTED] tijdens de mondelinge behandeling niet concreet aangeeft welke passages uit deze processtukken van belang zijn voor de beoordeling van deze zaak.

1.3. Op 12 mei 2022 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden, waarvan aantekeningen zijn gemaakt door de griffier. De advocaten van partijen hebben spreekantekeningen overhandigd en voorgedragen. Partijen hebben geen regeling getroffen en om een vonnis gevraagd. Daarop is bepaald dat vandaag uitspraak zal worden gedaan.

2. Waar gaat het over?

2.1. [REDACTED] werkt als zelfstandig projectmanager in de bouwsector. IT Staffing houdt zich bezig met gespecialiseerde diensten op het gebied van flexibele arbeid, met name de in- en doorleen van IT-specialisten. Een van haar opdrachtgevers is Volker Energy Solutions B.V. (hierna: VES).

2.2. In augustus 2019 heeft [REDACTED] contact gehad met VES over het verrichten van werkzaamheden bij VES op basis van een overeenkomst van opdracht. Op 2 september 2019 is [REDACTED] vervolgens werkzaamheden gaan verrichten voor VES als projectmanager.

2.3. Op verzoek van VES heeft [REDACTED] op 25 september 2019 een overeenkomst van opdracht gesloten met IT-Staffing, die optrad als intermediair tussen VES en [REDACTED] (hierna: de overeenkomst). Op grond van de overeenkomst verrichtte [REDACTED] in opdracht van IT-Staffing werkzaamheden bij VES, die in de overeenkomst wordt aangemerkt als "eindklant". Verder is onder meer opgenomen dat IT-Staffing de overeenkomst met [REDACTED] op elk moment schriftelijk mag opzeggen met inachtneming van een opzegtermijn van 30 kalenderdagen.

2.4. Op 2 juni 2020 heeft VES [REDACTED] gemeld dat zij de samenwerking wilde beëindigen en hem een vergoeding aangeboden. [REDACTED] heeft dit niet geaccepteerd. VES en [REDACTED] hebben geen overeenstemming bereikt over een andere vergoeding.

2.5. Op 5 juni 2020 heeft [REDACTED] op verzoek van VES zijn laptop en toegangspas ingeleverd. VES heeft ook zijn mandaat ingenomen. Hierdoor kon [REDACTED] geen werkzaamheden meer verrichten voor VES.

2.6. Op 11 juni 2020 heeft IT-Staffing per e-mail aan [REDACTED] bevestigd dat zijn inzet bij VES is beëindigd en gemeld dat de overeenkomst op 25 juni 2020 beëindigd zal worden.

2.7. Op 12 juni 2020 heeft [REDACTED] in reactie daarop laten weten dat hij het stopzetten van de opdracht niet accepteert, dat hij met VES een discussie heeft over de financiële afhandeling en dat er een goede kans is dat hij dit via zijn advocaat moet gaan uitknokken.

2.8. Op 15 juni 2020 heeft IT-Staffing per e-mail aan [REDACTED] gemeld dat VES haar erop heeft gewezen dat een opzegtermijn van 30 dagen geldt, zodat de overeenkomst op 11 juli 2020 beëindigd zal worden. De rechtbank gaat ervan uit dat IT-Staffing daarmee heeft bedoeld te zeggen dat de overeenkomst eindigt met ingang van 12 juli 2020 (na het verstrijken van de genoemde opzegtermijn van 30 dagen, te rekenen vanaf 11 juni 2020).

2.9. [REDACTED] is in eerste instantie een procedure begonnen tegen VES, omdat hij vond dat VES door haar handelwijze de tussen hen gemaakte mondelinge afspraken heeft geschonden en hij daarom recht heeft op schadevergoeding. De rechtbank Rotterdam heeft in een vonnis van 10 maart 2021 de vorderingen van [REDACTED] afgewezen. De rechtbank heeft kort gezegd

geoordeeld dat [REDACTED] door het ondertekenen van de overeenkomst met IT-Staffing heeft aanvaard dat niet VES maar IT-Staffing als zijn opdrachtgever heeft te gelden.

2.10. Vervolgens heeft [REDACTED] IT-Staffing op grond van de overeenkomst aangesproken. In deze procedure stelt [REDACTED] zich op het standpunt dat IT-Staffing gehouden is tot betaling van een schadevergoeding voor de uren die hij van 5 juni 2020 (moment toegangsontzegging VES) tot 12 juli 2020 (einde van de overeenkomst) niet meer voor VES heeft kunnen werken. [REDACTED] was in staat en bereid om in die periode te werken, maar is daartoe niet in de gelegenheid gesteld. Daarnaast geldt dat [REDACTED] in de periode van 2 juni 2020 tot en met 5 juni 2020 nog 32 uur heeft gewerkt voor VES, maar dat hij hiervoor pas op 28 mei 2021 een vergoeding heeft ontvangen van IT-Staffing. [REDACTED] vindt dat hij daarom recht heeft op rente over deze vergoeding vanaf 5 juni 2020 tot 28 mei 2021.

2.11. Gelet hierop, vordert [REDACTED] in deze procedure - na eiswijziging - dat de rechtbank IT-Staffing veroordeelt tot:

1. betaling van een vergoeding over de periode 5 juni 2020 tot 12 juli 2020 van primair € 28.943,20 inclusief btw (uitgaande van 40 uur per week) dan wel subsidiair € 18.451,29 inclusief btw (uitgaande van gemiddeld 25,51 uur per week), althans meer subsidiair een vergoeding over de periode 25 juni 2020 tot 12 juli 2020 van € 13.358,40 inclusief btw (uitgaande van 40 uur per week) dan wel € 8.515,98 inclusief btw (uitgaande van gemiddeld 25,51 uur per week), dan wel een door de rechtbank te bepalen bedrag en alles vermeerderd met de wettelijke rente daarover vanaf 5 juni 2020, althans een door de rechtbank te bepalen datum, tot aan de dag van algehele betaling,
2. betaling van de wettelijke rente over de uren die [REDACTED] heeft gewerkt in de periode van 1 tot 5 juni 2020 (32 uur ad € 4.452,80 inclusief btw) vanaf 5 juni 2020, althans een door de rechtbank te bepalen datum, tot 28 mei 2021,
3. betaling van de proceskosten en de nakosten, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover.

2.12. IT-Staffing is het niet eens met het standpunt van [REDACTED] en meent dat de vorderingen van [REDACTED] moeten worden afgewezen. Volgens IT-Staffing is zij niet gehouden om een schadevergoeding te betalen over de periode van 5 juni 2020 tot 12 juli 2020, omdat zij op grond van de overeenkomst alleen daadwerkelijk gewerkte en door VES goedgekeurde uren hoeft uit te betalen. Subsidiair meent IT-Staffing dat het opgevoerde schadebedrag te hoog is, omdat [REDACTED] vanaf maart 2020 nog maar 60 uur per maand voor VES werkte als gevolg van een tweede opdracht die [REDACTED] had aangenomen bij een derde.

3. De beoordeling

In de hoofdzaak

Samenvatting

3.1. De rechtbank is van oordeel dat IT-Staffing aan [REDACTED] een vergoeding moet betalen, omdat [REDACTED] ten onrechte door VES niet in staat is gesteld om vanaf 5 juni 2020 tot aan het einde van de overeenkomst op 11 juli 2020 te werken en hij daardoor inkomensschade heeft geleden. Op grond van artikel 6 van de toepasselijke algemene voorwaarden kan [REDACTED] IT-Staffing daarvoor aanspreken. Daarnaast kan [REDACTED] IT-Staffing aanspreken op grond van

schending van haar verplichtingen als goed opdrachtgever. Bij het bepalen van de verschuldigde schadevergoeding gaat de rechtbank uit van het gemiddeld aantal uren dat [REDACTED] feitelijk voor VES heeft gewerkt. IT-Staffing is aan [REDACTED] ook wettelijke rente verschuldigd over deze vergoeding en wettelijke handelsrente over het betaalde bedrag van € 4.452,80. De rechtbank zal hierna toelichten hoe zij tot dit oordeel is gekomen en wat er concreet zal worden toegewezen.

VES had [REDACTED] niet op 5 juni 2020 naar huis mogen sturen

3.2. VES heeft [REDACTED] op 2 juni 2020 gemeld dat zij de samenwerking wilde beëindigen en [REDACTED] uitdrukkelijk verzocht op 5 juni 2020 zijn spullen in te leveren. Op grond van de overeenkomst moest [REDACTED] aan dit verzoek voldoen. [REDACTED] heeft kenbaar gemaakt dat hij het niet eens was met de beëindiging van de opdracht. Hij was bereid mee te denken over een regeling, maar is daar met VES niet uitgekomen. Hieruit volgt dat de overeenkomst na 5 juni 2020 nog doorliep en dat [REDACTED] wilde doorwerken. Dit is hem feitelijk onmogelijk gemaakt door VES, doordat zij zijn laptop, toegangspas en mandaat heeft ingenomen.

3.3. Hoofddregel is dat een opdrachtnemer tijdens de looptijd van de overeenkomst van opdracht - waaronder de opzegtermijn - in staat moet worden gesteld om zijn werkzaamheden uit te voeren, als hij daartoe bereid en in staat is. IT-Staffing heeft die hoofddregel in dit geval ook opgenomen in haar overeenkomst met VES (ten behoeve van [REDACTED]), zo blijkt uit de hierna in randnummer 3.4. aan te halen bepaling in de algemene voorwaarden die van toepassing zijn op de overeenkomst tussen IT-Staffing en [REDACTED]. Uit niets blijkt dat er in dit geval zwaarwegende omstandigheden waren die maakten dat [REDACTED] per direct met zijn werkzaamheden moest stoppen. [REDACTED] heeft juist onderbouwd dat hij goed functioneerde. Dat betekent dat VES [REDACTED] op 5 juni 2020 niet naar huis had mogen sturen.

[REDACTED] kan IT-Staffing aanspreken voor tekortschietend handelen VES

3.4. In artikel 6 van de algemene voorwaarden, die deel uitmaken van de overeenkomst, is opgenomen:

“1. Opdrachtgever heeft ten behoeve van Opdrachtnemer het volgende bij Eindklant bedongen:
(...)

b. De Eindklant is gehouden Opdrachtnemer toegang te verlenen tot de Locatie, alsmede Opdrachtnemer in staat te stellen de Werkzaamheden onder aanvaardbare omstandigheden bij Eindklant te verrichten.
(...)

2. Indien Eindklant tekort schiet in het nakomen van haar verplichtingen uit dit artikel kan Opdrachtnemer Opdrachtgever hierop aanspreken en nakoming vorderen.”

3.5. Uit dit artikel volgt dat IT-Staffing jegens [REDACTED] instaat voor de nakoming van de verplichting van VES om [REDACTED] toegang te verlenen tot de locatie en hem in staat te stellen om werkzaamheden voor VES te verrichten. Nu VES die verplichting niet is nagekomen, kan [REDACTED] IT-Staffing aanspreken tot vergoeding van de schade die hij door dit tekortschieten heeft geleden. Een andere uitleg van deze bepaling zou te zeer indruisen tegen de (kennelijke) ratio daarvan, namelijk voorkomen dat [REDACTED] tussen wal en schip geraakt omdat IT-Staffing zijn contractuele wederpartij is terwijl hij feitelijk werkzaamheden verricht voor VES.

3.6. Het verweer van IT-Staffing dat [REDACTED] niet tijdig over de tekortkoming van VES heeft geklaagd in de zin van artikel 6:89 BW en haar daarom in redelijkheid niet meer kan aanspreken, slaagt niet. Volgens IT-Staffing had [REDACTED] direct nadat hem duidelijk werd dat VES hem niet meer wilde toelaten om de werkzaamheden uit te voeren, moeten protesteren bij IT-Staffing, omdat IT-Staffing dan nog actie had kunnen ondernemen richting VES. Een dergelijke verplichting volgt echter niet uit artikel 6:89 BW. De klachtplicht ziet op de verhouding tussen de schuldeiser en schuldenaar en de ratio daarvan is bescherming van de schuldenaar tegen te late en daardoor moeilijk te betwisten klachten van de schuldeiser. IT-Staffing heeft niet gesteld dat zij door het tijdsverloop van bijna tien maanden in haar verdedigingsbelangen is geschaad. Dat is de rechtbank overigens ook niet gebleken.

3.7. IT-Staffing kan zich verder niet verschuilen achter onwetendheid over de gang van zaken bij VES. Uit de e-mailcorrespondentie tussen IT-Staffing en [REDACTED] blijkt dat IT-Staffing in ieder geval op of vóór 11 juni 2020 op de hoogte was van de wens van VES (als eindklant) om niet langer met [REDACTED] samen te werken. Het had op dat moment op de weg van IT-Staffing gelegen om als goed opdrachtgever na te gaan waar die wens vandaan kwam, om vervolgens - na te zijn ingelicht over de situatie - bij VES af te dwingen dat [REDACTED] tot het einde van de overeenkomst in staat zou worden gesteld om te werken, althans dat moest worden betaald voor de beschikbaarheid van [REDACTED].

3.8. Het voorgaande leidt tot de slotsom dat IT-Staffing toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van haar verplichtingen jegens [REDACTED]. Zij moet daarom de als gevolg hiervan door [REDACTED] geleden schade vergoeden.

Omvang schadevergoeding

3.9. Bij de vaststelling van de door [REDACTED] geleden schade gaat de rechtbank uit van het volgende. [REDACTED] heeft recht op schadevergoeding over de periode dat hij ten onrechte niet voor VES heeft kunnen werken. Dat was van 5 juni 2020 tot 12 juli 2020 en dat zijn 26 werkdagen. [REDACTED] ontving voor zijn werkzaamheden een vergoeding van € 115,00 per uur exclusief btw. Partijen zijn het er niet over eens van hoeveel uur per week moet worden uitgegaan. [REDACTED] heeft (primair) aangevoerd dat uitgegaan moet worden van 40 uur per week. De rechtbank volgt [REDACTED] daarin niet. [REDACTED] heeft namelijk niet aangetoond dat hij met IT-Staffing een 40-urige werkweek is overeengekomen. Uit de overeenkomst blijkt niet van een vast aantal uren per week, alleen van een maximum aantal gebudgetteerde uren. Uit de verstrekte urenoverzichten blijkt ook niet van een norm van 40 uur per week, maar van een wisselend aantal gewerkte uren en minder dan 40 uur per week. Daar komt bij dat [REDACTED] vanaf begin 2020 ook werkzaamheden is gaan verrichten voor een andere opdrachtgever en toen minder voor VES heeft gewerkt.

3.10. Volgens IT-Staffing moet uitgegaan worden van 60 uur per maand, omdat dit zou aansluiten bij het gemiddeld aantal uren dat [REDACTED] voor VES werkte in de maanden voor de toegangszegging en daaropvolgende opzegging van de overeenkomst. [REDACTED] heeft daartegen ingebracht dat hij - ook nadat hij begin 2020 een andere opdracht had aangenomen - voor 40 uur per week beschikbaar bleef voor VES. Een 60-urige werkweek is voor hem namelijk gebruikelijk en bovendien liep de andere opdracht in de zomer van 2020 af. [REDACTED] heeft er verder op gewezen dat hij de eerste vier dagen van juni 2020 weer 8 uur per dag voor VES heeft gewerkt. Hij heeft toen een deal gesloten voor VES waar nog minimaal twee maanden fulltime werk voor hem uit voort zou komen. Volgens [REDACTED] zag het er dan ook

naar uit dat hij in de periode van 5 juni 2020 tot aan 12 juli 2020 meer zou kunnen werken voor VES dan in de maanden daarvoor. IT-Staffing heeft dit niet, althans onvoldoende gemotiveerd, weersproken.

3.11. Gelet hierop, begroot de rechtbank de schade van [REDACTED] op het aantal uren per week dat [REDACTED] gemiddeld genomen voor VES heeft gewerkt gedurende de looptijd van de overeenkomst. IT-Staffing heeft niet weersproken dat dat gemiddelde neerkomt op 25,51 uur per week. De rechtbank gaat daarom uit van 5,1 uur per werkdag. De door IT-Staffing aan [REDACTED] te betalen schadevergoeding komt dan op € 15.249,00 (26 werkdagen x 5,1 uur per dag x € 115,00 per uur). De vordering van [REDACTED] zal tot dat bedrag worden toegewezen. De gevorderde btw over dit bedrag wordt afgewezen, omdat over schadevergoeding geen btw wordt berekend vanwege het feit dat daar geen prestatie tegenover staat.

Wettelijke rente over de schadevergoeding

3.12. [REDACTED] vordert vergoeding van rente over het schadebedrag. Het is de vraag welke rente [REDACTED] vordert: de 'reguliere' wettelijke rente van artikel 6:119 BW of de wettelijke handelsrente van 6:119a BW. In de dagvaarding vordert [REDACTED] betaling van de wettelijke handelsrente. In de akte eiszijziging wordt echter alleen gesproken over de 'wettelijke rente'. Nu uit de toelichting van [REDACTED] bij de eiszijziging niet blijkt dat [REDACTED] op dit punt zijn vordering heeft willen wijzigen, gaat de rechtbank ervan uit dat [REDACTED] aanspraak maakt op de wettelijke handelsrente.

3.13. Wettelijke handelsrente is echter alleen verschuldigd over de primaire betalingsverplichting uit een handelsovereenkomst (bijvoorbeeld: het onbetaald laten van facturen voor geleverde diensten). Nu het hier gaat om een vordering tot schadevergoeding, is de conclusie dan ook dat IT-Staffing over het schadebedrag geen wettelijke handelsrente hoeft te betalen.

3.14. In de vordering van [REDACTED] tot betaling van wettelijke handelsrente ligt besloten dat hij tevens aanspraak maakt op het mindere, namelijk de wettelijke rente van artikel 6:119 BW.¹ IT-Staffing is wel gehouden om deze rente aan [REDACTED] te betalen. Voor wat betreft de ingangsdatum van de wettelijke rente, geldt het volgende. Nakoming door VES van de verplichting om [REDACTED] toegang te verschaffen en in staat te stellen zijn werkzaamheden uit te voeren is - na de schending van die verplichting - naar zijn aard niet mogelijk. Het gaat namelijk om een voortdurende verplichting, waarvan een tekortkoming in het verleden niet meer ongedaan gemaakt kan worden door alsnog na te komen.² Dat maakt dat [REDACTED] in plaats van nakoming direct schadevergoeding kon vorderen. Op grond van artikel 6:83 sub b BW gelezen in samenhang met artikel 6:119 BW is de wettelijke rente over de te betalen schadevergoeding in dit geval vanaf 12 juli 2020 gaan lopen. De wettelijke rente over het bedrag van € 15.249,00 zal dus vanaf die datum worden toegewezen.

¹ Zie HR 20 oktober 2020, ECLI:NL:HR:2020:1710 (Q-Park/Deka).

² Zie o.a. HR 11 januari 2002, ECLI:NL:HR:2002:AD4925 en HR 20 januari 2006, ECLI:NL:HR:2006:AU4122.

Wettelijke handelsrente over het bedrag van € 4.452,80

3.15. [REDACTED] maakt ook aanspraak op de wettelijke handelsrente over de vergoeding voor de uren die hij begin juni 2020 heeft gewerkt. De overeenkomst kwalificeert als een handelsovereenkomst als bedoeld in artikel 6:119a BW. Het gaat immers om een overeenkomst tot het leveren van diensten tegen betaling, gesloten tussen een natuurlijk persoon die handelt in de uitoefening van beroep of bedrijf [REDACTED] en een rechtspersoon (IT-Staffing). Nu de vordering ziet op nakoming van de primaire betalingsverplichting van IT-Staffing op grond van die overeenkomst, is IT-Staffing de wettelijke handelsrente verschuldigd.

3.16. De rechtbank volgt [REDACTED] niet in zijn stelling dat de wettelijke handelsrente over de vergoeding voor de begin juni 2020 door [REDACTED] gewerkte uren al op 5 juni 2020 is gaan lopen, omdat het [REDACTED] toen duidelijk was dat VES/IT-Staffing in de nakoming van de overeenkomst zou tekortschieten. In de overeenkomst staat dat IT-Staffing een factuur van [REDACTED], die is voorzien van een door VES goedgekeurde urenstaat, binnen 30 dagen na ontvangst moet betalen. Op grond van artikel 6:119a BW gaat de wettelijke handelsrente over het factuurbedrag dan de dag na de uiterste betaaldag lopen. [REDACTED] heeft (pas) op 13 maart 2021 een factuur aan IT-Staffing gestuurd, die mede zag op de uren die [REDACTED] in de periode van 1 tot 5 juni 2020 voor VES heeft gewerkt. Naar het oordeel van de rechtbank had IT-Staffing de vergoeding voor deze gewerkte uren conform de gemaakte afspraken dan uiterlijk op 13 april 2021 aan [REDACTED] moeten betalen. Bij de factuur van [REDACTED] zat weliswaar geen goedgekeurde urenstaat, maar [REDACTED] heeft op de factuur vermeld dat deze niet beschikbaar is vanwege inname van de laptop door VES. Het had op de weg van IT-Staffing gelegen om tijdig na te gaan of VES deze 32 gewerkte uren goedkeurde. Dit betekent dat de wettelijke handelsrente over het bedrag van € 4.452,80 toewijsbaar is vanaf 14 april 2021 tot de dag van uitbetaling op 28 mei 2021.

Proceskosten

3.17. IT-Staffing krijgt ongelijk en zal daarom in de proceskosten worden veroordeeld. Omdat een aanzienlijk deel van het gevorderde bedrag wordt afgewezen, begroot de rechtbank de proceskosten aan de zijde van [REDACTED] op basis van het toegewezen bedrag op:

- dagvaarding	€	€ 90,67 (inclusief informatiekosten)
- griffierecht		€ 952,00
- salaris advocaat	_____	€ 844,50 (1,5 punten × tarief € 563,00)
Totaal		€ 1.887,17

3.18. De gevorderde nakosten en wettelijke rente over de proceskosten en nakosten zullen worden toegewezen op de wijze zoals is vermeld in 4.5. en 4.6.

In het incident

Proceskosten

3.19. In het vonnis in incident is nog niet beslist over de proceskosten in het incident. Naar het oordeel van de rechtbank dienen die kosten voor rekening van [REDACTED] te komen. De rechtbank begroot de proceskosten in het incident aan de zijde van IT-Staffing op € 249,00 aan salaris gemachtigde.

4. De beslissing

De rechtbank:

in het incident

4.1. veroordeelt [REDACTED] in de proceskosten in incident, aan de zijde van IT-Staffing begroot op € 249,00;

in de hoofdzaak

4.2. veroordeelt IT-Staffing om aan [REDACTED] te betalen een bedrag van € 15.249,00, vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over dit bedrag met ingang van 5 juni 2020 tot de dag van volledige betaling;

4.3. veroordeelt IT-Staffing om aan [REDACTED] te betalen de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119a BW over het bedrag van € 4.452,80 vanaf 14 april 2021 tot 28 mei 2021;

4.4. veroordeelt IT-Staffing in de proceskosten, aan de zijde van [REDACTED] tot de datum van dit vonnis begroot op € 1.887,17, te voldoen binnen 14 dagen na de datum van dit vonnis, bij gebreke waarvan voormeld bedrag wordt vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW vanaf de vijftiende dag na de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling;

4.5. veroordeelt IT-Staffing in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op:
- € 163,00 aan salaris advocaat, vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW met ingang van de vijftiende dag na de datum van dit vonnis tot de dag van betaling,
- te vermeerderen, onder de voorwaarde dat IT-Staffing niet binnen veertien dagen na aanschrijving volledig aan het vonnis heeft voldaan en er vervolgens betekening van het vonnis heeft plaatsgevonden, met een bedrag van € 85,00 aan salaris advocaat en de exploitkosten van betekening van het vonnis, vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW met ingang van de vijftiende dag na betekening tot de dag van betaling;

4.6. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

4.7. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. H.J. ter Meulen en in het openbaar uitgesproken op 29 juni 2022.

Voor grasse

29 JUNI 2022

De griffier van de rechtbank
Midden-Nederland

